

ZAJĘCIA TERAPII PEDAGOGICZNEJ

Dysleksją rozwojową nazywamy specyficzne trudności w czytaniu i pisaniu, występujące mimo normy intelektualnej, braku uszkodzeń fizycznych narządów zmysłów (wzroku, słuchu) oraz braku innych stanów neurologicznych, które mogłyby uzasadniać te trudności.

Określenie „rozwojowa” oznacza, iż trudności w czytaniu i pisaniu występują od początku nauki szkolnej. Z kolei „specyficzne”, w odniesieniu do trudności w czytaniu i pisaniu, stosowane jest dla podkreślenia charakteru trudności o ograniczonym, wąskim zakresie. Występują one u dzieci o prawidłowym rozwoju umysłowym, co odróżnia je od uogólnionych trudności w nauce u dzieci opóźnionych w rozwoju umysłowym. Wyodrębniamy trzy postacie dysleksji rozwojowej:

- dysleksja, czyli trudności w opanowaniu umiejętności czytania,
- dysortografia, czyli trudnościach w opanowaniu umiejętności poprawnego pisania, przy czym pojęcie to obejmuje wszelkiego rodzaju odstępstwa od prawidłowego zapisu, nie tylko błędy ortograficzne,
- dysgrafia, czyli trudności w opanowaniu właściwego poziomu graficznego pisma,

Bezpośrednimi przyczynami dysleksji są zaburzenia spostrzegania wzrokowego, słuchowego, motoryki oraz ich współdziałania, czyli integracji percepcyjno-motorycznej. Występują także zaburzenia pamięci wzrokowej, słuchowej, lateralizacji oraz orientacji w schemacie ciała i przestrzeni. Aby pomóc dziecku, potrzebna jest szczegółowa diagnoza psychologiczno-pedagogiczna, a w przypadku stwierdzenia dysleksji rozwojowej, dziecko powinno być otoczone szczególną opieką i objęte terapią pedagogiczną. Celem terapii pedagogicznej jest eliminowanie deficytów percepcji słuchowej, wzrokowej, koordynacji wzrokowo - ruchowej i motoryki, które utrudniają dziecku nabywanie umiejętności szkolnych. Program terapii pedagogicznej, ukierunkowany jest na ćwiczenia służące różnorodnym celom: rozwijającym, usprawniającym, odprężającym. W trakcie zajęć stymuluje się rozwój psychoruchowy dziecka, kompensuje stwierdzone niedobory, koryguje nieprawidłowości w przebiegu procesów i funkcji psychicznych, dzięki którym uczeń powinien osiągnąć optymalny dla siebie rozwój. Zajęcia terapii pedagogicznej wzmacniają wszechstronny rozwój umysłowy dziecka. W trakcie zajęć intensywnie stymuluje się i usprawnia funkcje percepcyjno-motoryczne, eliminuje niepowodzenia szkolne oraz ich emocjonalne i społeczne konsekwencje.

Pedagog szkolny

Ewa Mieziako-Pieper

